

INFULACTWO (1) *sb n*

L sg infułactwie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Godność kościelna uzewnętrzniona przywilejem noszenia infuły i pastorału: żadney im [swym uczniom] otuchy nie czyni tu w tym wieku łzczęścia iákiego cíeleśnego/ áni pánowánia ná Papięftwie/ ábo Kárdynałftwie/ ná Arcybiskupftwie [...]: ná Sufragánftwie ábo Oficýálftwie: ná Opáctwie ábo infułactwie: [...] áni ná żadnym przełożeńftwie od Antychriftá wymyślonym y dziwnymi łztukámi chytrze vbogáconym/ ku pánowánium nád cudzą wiárą/ á podbiánim łobie pod nogi owieczek Chriřtuřowych/ iáko dzień džiřieyřzy pokázuie *CzechEp* 23.*

TZ